

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 5 Martie st. v.

Latineasca d-lui ministru-president
Tisza devine tot mai încurcată.

Dela un politic atât de îndrăgăst, cum este dînsul, aceasta nu e de loc lucru puțin. Ispita este așadar de tot mare, se credea, că încurcătura nu vine așa numai din curat senin. Ea trebuie să-și aibă undeva cauza astăzi pentru noi încă ascunsă, mâne sau poimâne, sau se dîcem și dincolo de poimâne, eșită la iveală. Ear' dacă încurcătura își are cauza ascunsă undeva, ca să nu o putem vedea, atunci trebuie să prevestească ceva, poate că e vre-un semn, că merge spre sfîrșite.

S'ar putea oare ca altfel să stea lucrul cu încurcătura?

Acu compasului înainte de furtună, sau de cutremur, se dîce, că oscilează ca zăpăcit. Și dl ministru-president prea variază și în intervaluri așa de scurte: odată cu sdrobirea naționalităților și apoi cu asigurarea, că n'are nimica cu naționalitățile. Numai cât în timpul din urmă intervalurile sînt cu mult mai scurte și variațiunea de tot deasă. Dela 10 până la 15 Martie n. nu sînt mai mult decît cinci zile și la 10 Martie află că naționalitățile singure constată, că sînt criminale și același ministru polemizînd cu opozițiunea din casa deputaților Ungariei o asigurat ieri, că proiectul seu de lege nu este îndreptat în contra naționalităților, se înțelege, nemaghiare.

Aceasta din urmă ni-o spuse aseară telegrama biroului de corespondență din Budapesta, într'un stil, adevărat, cam laconic; n'avem însă cuvinte de a ne îndoi, că biroul de corespondență ne-ar spune adevărul în ceea-ce privește enunțarea dlui ministru de interne, deoarece ce nu e interesul acestuia, ca biroul de corespondență să spună inexactități tocmai față cu dl ministru-president Tisza.

Din diare scim, că la 10 Martie n. biroul telegrafic ne-a informat exact. Nu avem dar' motiv de a presupune, că in-

formațiunea de aseară, în partea esențială a cestiunii, ar fi lipsită de exactitate.

Odată liniștiți asupra acestei părți a lucrului, ar mai rămîne loc pentru întrebarea: se plătesc se eruam, când dl ministru-president a vorbit, pentru-ca să-și ascundă cugetele și când, ca să le dea pe față?

Asemănînd vorbele cu faptele nu se poate nega, că în adevăr tendința este: în tot lungul și latul țerilor coroanei ungurești a sdrobii naționalitățile nemaghiare.

Toate proiectele de legi votate de corpurile legislative ungurești de șee ani încoace, mai mult, mai puțin, dar' hotărît toate ordonanțele ministeriale, poartă semnătura tendinței de sdrobire.

Naționalităților nemaghiare prin legi, mai mult însă prin ordonanțe ministeriale, li se ia ori-și-ce posibilitate de a avea viață publică.

Guvernul actual, cu deosebire, nu s'a mulțumit nici cu legile, nici cu ordonanțele. A căutat să pătrundă în lăuntrul naționalităților spre a le distruge cu deservire. Și spre sfîrșitul acesta și-a ales de instrumente dintre păstorii bisericesci ai naționalităților nemaghiare pe care numai i-a putut câștiga.

Mulți au trebuit să primească a se înjuga direct la mașina sdrobirii. Toți acestia s'au silit după-cum i-au servit puterile să-l ajute pe guvern, căci numai astfel se puteau susține.

Nici unul din acesti servitori preasfințiți, dar' slugi plecate ale guvernului unguresc, n'a isbutit așa după-cum li s'a poruncit să voească.

Nu le-a succedat însă preasfințitorilor după-cum au voit? Ei bine, au dovedit, că și-au pus toate silințele, ca să satisfacă tendinței de sdrobire.

Dacă e vorba să mai amintim de fapte, pentru-ca să le asemănăm cu vorbele ministrului-president, nu putem trece cu vederea un lucru curios și foarte caracteristic, din care earăși se vede tendința de sdrobire. Mai cu seamă în im-

părția unită a lui Bánffy Dezső: Solnoc-Dobăca și Bistrița-Năsăud, organele politice amenință cu pedepse și pedepesc pe cei ce îndrăsnesc a respecta vre-o lege cât de cât favorabilă și nemaghiarilor, cu toate că e lege constituțională ungurească. Și de iți pui întrebarea, pentru-ce? Nu poți răspunde altfel, decît: pentru satisfacerea tendinței de sdrobire.

Va să dîcă și fără multă eruire, am putea fi în clar, care dintre enunțările dlui ministru-president sînt de a se lua de bani buni. Căci faptele sînt atât de elocvente, încât fără multă bătaie de cap ne arată, ce e de a se lua în serios și ce ca vorbe de clacă, din gura ministrului-president.

Însă cu totul despre alta trebuie să ne fie acum vorba.

Am putut observa de mult, că cu toate discursurile din parlamentul unguresc, cu tot biroul de presă și fondul de dispozițiune unguresc nu mai succedă a înăbuși adevărul. Și rațele adevărului, care străbat negreșit afară din țerile coroanei unguresci, de bună seamă nu pot să nu geneze și pe dl ministru-president. Mai ales când are să meargă pe la Viena, unde șovinismul maghiar nu mai are puterea ce o are în Ungaria și unde se ține mai mult cont și de dreptul egal între naționalități și de puterea și vîdă monarhiei, ca atare, genarea pentru dl ministru-president trebuie să fie potențată.

Negreșit, că între poli așa opuși, cum sînt cel dela Budapesta și cel dela Viena, este greu și pentru dl Tisza de a ține ecuilibrul.

Oscilațiuni, date pe față prin discursuri de ale dlui ministru-president, au mai fost în decursul timpului. Variațiunea cea repentină însă într'un interval de cinci zile, pare-că totuși e o raritate și pentru dl ministru-president.

Puterile ascunse nu se ved încă. Discursurile cele varii, și încă după cinci zile, demonstrează, că se simt, și nu s'ar simți așa de tare, dacă influența lor n'ar fi și mai aproape și mai puternică.

Pentru dl ministru-president poate fi oscilațiunea aceasta nu numai genantă, ci și critică. Îi va fi foarte greu de a mulțumi deodată și șovinismul conaționalilor și interesele patriei și ale monarhiei.

Când însă interesele patriei și ale monarhiei vor pași în toată puterea lor în plan, șovinismul va trebui sau să cedeze, sau să cadă.

În ori-care din aceste două cazuri, tendința de a sdrobii naționalitățile nemaghiare, are să îndure un *fiasco* nou, care, dacă nu va fi cel dintîiu, am dori să fim cruțați de ocasiunea de a se mai repeși și în viitor spre paguba comună a tuturor cetățenilor de sub coroana ungurească și preste tot din monarhia austro-ungară.

Încurcătura dlui ministru-president dar' prevestește ceva, să sperăm, că încetarea nedumeririlor majorității cetățenilor din țerile unguresci și o eră nouă a dreptății!?

Nu prețuiesc nimic politica de apucături violente.

Îi este ușor guvernului să facă presiune asupra câtorva dintre oamenii noștri de frunte și să ne pună în conflict cu ei, pentru-ca astfel să nu ne putem manifesta cu destulă tărie în viața publică. Atunci însă, când situațiunea va fi grea și hotărîtoare, acesti oameni tot numai cu noi vor merge și noi tot ne vom uni cu dînsii, căci ei nu ne tradează, ci se pleacă numai presiunii momentane.

Dacă guvernul vrea să aibă oameni de încredere între noi, trebuie să și-i câștige, fără-ca să-i pună în conflict cu noi, căci altfel își câștigă alții oameni de încredere, și dl Tisza se încurcă cu cestiunea naționalităților.

Revistă politică.

Sibiu, 5 Martie st. v.

Ministrul austriac de comerț, baronul de Pino a demisionat. Acesta e astăzi cel mai important eveniment politic. Diarele național-germane aduc această demisionare în legătură cu cele din urmă desbateri sgomotoase, care

avut parte; dar' el este ucenicul meu și nu uită pe vechiul lui dascăl.

„Tată-seu a visat, — grăi muma-sa, — că Petru se întoarce din războiu cu crucea de fier pe piept. În războiu, se înțelege, n'a căpăt-o, căci o fi mai greu s'o capete, dar' acum tot poartă crucea de cavalier. O! dacă ar fi ajuns-o și tatăl-seu asta!”

„Renumit!” strigă doba de alarmă și tot orașul se luă după ea. Feciorul dobașului, Petru cel cu părul roșu, Petru, pe care-l văduseră în copilăria lui umblînd în pantofi de lemn, care le bătea ca flacău doba și le cânta la joc, Petru renumit!

„El ne cânta nouă mai înainte de a le fi cântat Regilor!” — grăi nevasta primarului. — Pe timpul acela i-se aprinseseră călcăile de Lotica. Privia mereu în sus. Era îndrăgăst, mare minune! Chiar soțul meu a ris, când a aflat despre nebunia asta. Ear' acum Lotica e consiliereasă.”

Fuse pusă o comoară de aur în inima și sufletul băiatului sărac, care ca dobaș mititel bătea signalul „Înainte! marș! marș!” ducîndu-i pe cei lănceziți la victorie. În pieptul lui era o comoară de aur, un izvor de sunete minunate; se vîrsau din vioara lui ca-și-cînd ar fi organe întregi în ea și ca-și-cînd ar fi jucînd pricocii într-o noapte de vară pe coardele ei. Auziai din ele cîntecul mierlei și glasul limpede al omului, și de aceea el răpia toate inimile și numele lui

Foiața „Tribunei“.

Comoara de aur.

— Din povestirea lui Andersen. —

(Urmare și fine.)

Ei! și apoi? Ce s'a întîmplat mai departe? Întrebați-l pe cantorul orașului!

„În adevăr Petru are să treacă preste doba; — dîcea el — Petru are să ajungă mai mare ca mine.” Ear' el era feciorul unui slujbaş împărătesc; tot însă ce el învățase în viața lui întreagă, Petru învăța în jumătate de an.

Era ceva hotărît în el, ceva în adevăr bun. Ochii lui străluciau și părul lui strălucia, — asta nu se putea tăgădui.

„Să-și boiască părul!” — dîcea vecina. Și fata servitorului dela poliție a făcut o încercare, care a reușit de minune, și s'a și logodit.

„Da, însă în curînd i-s'a făcut verde ca coada rățoiului și acum trebuie să-l boiască mereu!”

„Mijloacele îi permit acest lux, — grăi vecina, — și Petru are și el mijloacele. El intră în cele mai bune case, chiar în a primarului, unde îi dă domnișoarei Lotichii lecțiuni de piano!”

Da, el scia să cânte pe clavier, să cânte din adîncul inimii sale cele mai frumoase bucăți, pe care nimeni încă nu le-a pus pe note. El cânta în nopțile senine, dar' nu mai puțin și în cele întunecoase. Își venia să fugi în lume, așa dîceau vecinii, așa dîcea și doba de alarmă.

El cânta mereu până-ce gândurile lui nu luară un avînt puternic înspre mari planuri de viitor cu renume.

Ear' Lotica primarului ședea la clavier; degetele ei gingașe săltau preste taste, încît sunetele pătrundeau la inima lui Petru. Îi era par'că i-se mărise inima, ear' asta nu așa numai odată, ci de mai multe ori. Și de aceea într'una din zile el apucă degetele ei gingașe și mîna frumos croită, pe care o sărută, uitîndu-se în ochii cei mari ai copilei. Dumneșu va fi sciind ce a dîs el; nouă, ăstoralaiți ni se cuvine s'o ghîcim. Lotica se roși până la urechi și până la umeri. Un singur cuvînt nu-i răspunse, fiindcă intră tocmai în casă un străin, feciorul consilierului orașenesc, care avea o frunte lată și curată și își purta cu mîndrie capul pe umeri. Petru stete mult cu dînsii, ear' ochii Lotichii îl priviau.

Seara el le vorbi celor de acasă despre lumea cea largă și despre comoara de aur, ce stă pentru el ascunsă în vioară.

Renumel!

„Drum, bum, bum!” — strigă doba de alarmă. — „Deu ce nu o mai poți scoate la capăt cu Petru! A isbucnit, pare-mi-se, foc în catul de sus al lui!”

Diua următoare muma-sa se duse în piață. „Scii ce e nou, Petre, cel mai nou lucru?” — grăi ea, când se întoarce. — „Ear' un lucru nou, de care te vei bucura din toată inima. Lotica primarului s'a logodit cu feciorul consilierului; ieri seară a fost logodna.

„Ba nu!” — strigă Petru sărînd în sus de pe scaun.

Dar' muma-sa îi spuse, că da, că ea a aflat lucrul acesta dela nevasta barbiereului, ear' bărbatul acesteia îl scie din chiar gura primarului.

Petru se făcu alb ca varul și se aședă din nou pe scaun.

„Sfinte Isaia, ce e cu tine?!” — strigă muma-sa.

„E bine, foarte bine! Lasă-mă în pace!” — răspunse el, și lacrimile începură să-i curgă preste obraji.

„Dragul meu copil, comoara mea de aur!” — se tîngui muma plîngînd.

Ear' doba grăi încet:

„S'a mîntuit cu Lotica! — s'a sfîrșit cîntecul!”

Dar' cîntecul nu se sfîrșise; mai rămăseseră încă multe versuri, unele foarte lungi, cele mai frumoase, o adevărată comoară de aur pentru toată viața.

„Îi lipsese par'că o doagă vecinei și se umflă grozav în pene”, — grăi vecina. — Toată lumea trebuie să cetească scrisorile, pe care le capătă dela comoara ei de aur, și tot ceea-ce scriu diarele despre el și despre vioara lui. Îi trimite mulți bani băiatul, și are trebuință de ei acum, decînd a rămas vîduv.”

„Cîntă pentru regi și pentru împărați”, — grăi cantorul orașului. — „De aceasta eu n'am

au avut loc în dieta imperială asupra proiectului în privința liniilor căilor ferate Praga—Dux și Dux—Bodenbach. După-ce însă demisionarea baronului de Pino s'a întâmplat abia la trei săptămâni după terminarea desbaterilor din casa deputaților, într'un moment, când cestiunea căilor ferate Praga—Dux și Dux—Bodenbach se află încă în casa de sus, e probabil, că aceea se poate reduce la negocierile de tranșă dintre Austria și Ungaria și anume la diferențele ce s'au ivit în timpul din urmă între el și reprezentanții guvernului ungar.

Împăratul încă nu a luat nici o hotărâre prealabilă în privința demisionării, și deoare-ce e greu de a prevedea, cum se va rezolva Monarchul, ar fi și un lucru precipitat, de a ne ocupa cu cestiunea următorului baronului de Pino.

Cu privire la convențiunea vamală cu România oficiosul „Fremdenblatt“ aduce următorul comunicat:

„Faimele, că guvernul român ar voi să tragăne începerea negocierilor asupra încheierii unei convențiuni vamale cu Austro-Ungaria, sânt lipsite de adevăr. Guvernul român s'a exprimat oficiosului nostru de externe încă înainte de asta cu vre-o câteva săptămâni în urmă, de a începe negocierile numai decât, și a cerut, ca monarhia noastră să trimită spre acest scop delegați la București. Prin o notă guvernului român a declarat, că el nu poate trimite delegați la Viena sau la Budapesta, deoarece nu dispune de un personal atât de numeros, ca să se poată lipsi pe timp mai îndelungat de organele sale. Ministerul de comerț de aici a declarat în urma acesteia, că e aplecat, a trimite un delegat la București. Dacă va urma o asemenea declarație și din partea guvernului ungar, începutului negocierilor nu-i va mai sta nimic în cale. Instrucțiunile reprezentanților austro-ungari vor fi de astfel, ca să lucreze într'acolo, ca convențiunea să se încheie la toată întâmplarea înainte de expirarea celei vechi, și numai atunci să accepte o eventuală propunere a României pentru prelungirea convențiunii actuale, dacă negocierile asupra punctelor principale vor avea un astfel de rezultat, care nu s'ar mai pute altera în decursul prelungirii prin cestiuni detaliate“.

Principele Bulgariei a denegat în ultimul moment să-și dea învoirea la o convenție turco-bulgară croită de Rusia. El nu voese să fie guvernor-general „pe cinci ani“ în Rumelia-orientală, ca să atîrnea apoi după expirarea acestui termen cu totul de voința Rusiei. El în calitate sa de fiitor guvernor-general al Rumeliei-orientale pretinde din contră garanțe în contra Rusiei.

Într'o situație de tot penibilă se află acum ministrul-president grec Delyannis. El nu mai are la spatele sale pe regele, care se opune unei politici rezboinice și nu voese să subscrie decretul pentru convocarea rezervelor; dar' din opinia publică a țării încă dispăre tot mai mult tendința șovinistă și în Atena se vorbește sans gene, că dl Delyannis a lăsat să treacă momentul potrivit. Cu toate aceste ministrului-president nu-i dă mâna să se retragă, deoarece vede deja, cum pândesc după postul seu dl Trikupis.

străbătut toate țările, deșteptând pretutindenea focul însuflețirii.

„Apoi — e un om atât de frumos!“ — diceau damele tinere, ear' cele bătrâne se uniau cu ele. Dar' chiar cele mai bătrâne își procurau câte un album pentru plete de oameni renumiți, numai ca să poată pune în el și o suviță din pîrlințelului virtuos, o comoară, o comoară de aur.

Într'o zi fiul intră în casa sărăcăcioasă a dobașului, distins ca un prinț și mai fericit ca un rege. Ochii lui străluciau și fața îi era ca lumina soarelui. Și el îmbrățișă pe mama lui, eară ea îi sărută gura cu căldură și începă să plângă de fericire, cum numai de bucurie poate omul să plângă. El salută cu drag toate mobilele din casă, comoda cu cescile și cu vasele de flori, sofa, pe care dormise ca copil și vechea doabă de alarmă, pe care o scoase din colț ca să tragă odată cu bețele preste ea.

„Tata, fie iertatul, — dîse el, — ar fi bătut aji în alarmă; s'o fac eu asta“.

Și începă să bată și să bată din toată inima, ear' doba se simțea atât de onorată prin aceasta, încât pelea de vițel crepă în două.

„Are un pumn minunat!“ strigă biata de ea. — Acum s'a mîntuit cu mine și am să-ți aduc în veci aminte de el. — Mama saltă, pare-mi-se, și ea de bucurie“.

Aceasta e povestea lui Comoară de aur.

care încă numai atunci ar lua în mână frînele guvernării, dacă dl Delyannis ar scoate carul statului din situația de față.

O depeșă din Madrid ne spune, că candidaturile s'au terminat și se poate privi de probabil următorul rezultat de alegeri: 230 liberali ministeriali, 80 democrați ministeriali, 50 conservativi (Fracțiunea Canovas), 12 disidenți conservativi (Fracțiunea Romero Robledo), 10 din stînga dinastică (Lopez Dominguez) și 20 republicari. În cât privesc faimele despre o parțială crîșă ministerială, oficiosul „Imparcial“ împărtășește, că aceea nu se va întâmpla înainte de întrunirea Cortes-ilor în luna lui Maiu.

O voce maghiară pentru sistemul lui Bach.

Mai reproducem din vorbirile multe și lungi ținute în casa deputaților din Budapesta, vorbirea lui Emeric Vester, ca una care atinge și cestiunea naționalităților:

Cu excepțiunea serviciilor, pe care le-a făcut ca mur de apărare — dîce Vester — comitatul nu era nici odată un organ norocit de administrațiune, după-cum o dovedește aceasta starea înapoiată, neexplicabilă, a țării, și restaurațiunea lui tocmai astăzi e necugetăveră. Cu toată ura îndreptățită în contra sistemului absolutismului, nu se poate nega, că atunci averea pupilară se administra bine; de căi și de siguranța publică era bine îngrijită și pe atunci Maghiarul, fiindcă nu existau luptele de partid, se îngrijia și el de propria lui economie și bunăstare materială progrese în mod vizibil. Dela restituțiune încoace comitatele n'au făcut nimic, decât au privit ca un adevărat fatalism turcesc, cum cele create sub sistemul lui Bach, merg spre ruină și această stare îl face pe fiecare cetățean ungar să se roșască; poziția de comitat culminează în atrocitățile pandurilor și ale presecutorilor și libertatea personală s'a pus la dispoziția micilor despoți. Să nu petrecem în iluziuni; acest comitat, care nu corespunde nici unei singure cerințe a civilizațiunii, e urgisit decătră două treimi ale populațiunii țării. Mai important e defectul comitatului din punctul de vedere al cestiunii naționalităților. Nu mai e permis ca o jumătate a țării să trăiască în răsboiu continuu cu cealaltă. Noi trebuie sau să împăcăm naționalitățile sau să le ținem în frâu.

Pentru aceasta însă comitatul nu e capace, el nu câștigă naționalitățile, deoarece cu administrațiunea lui rea, primitivă, nu satisface nici unei cerințe a acelora, ear' cu partidele lui, cu exclusivitatea sa aristocratică, le agită și le vătămă adeseori în cele mai gingașe sentimente; în impotența lui nu scie nici să împună, nici să-și câștige cu energie vre-o vață.

În respectivele comitate țin încă și astăzi în puterea dreptului avuic câteva familii puterea în mână, își pun pe copii lor în toate funcțiunile. Această legătură de familii ține cu gelosie și cu mijloace nu totdeauna permise sfera sa de putere. Și pe altarul acestei clice se arborează stîndardul maghiar; interesele private prosaice le învîlue în vîlul patriotismului, pentru-ca odată toată mânia și simțemîntul de răsbunare să se întorcă în contra ideii de stat maghiar. (Mișcare.)

Astfel de comitate băjbăe apoi de Panslavi, Daco-Români și Omladinisti. Prelungă sistemul acesta, supremația actuală a elementului maghiar e aședată pe basa clătîitoare a singuraticelor familii: Durere e adevărat; administrațiunea comitatensă n'a fost bună, nu e bună și nu poate fi bună.

O altă parte umbroasă a comitatului se accentuează pe terenul social.

Anul 1848 ne-a scăpat de instituțiunile noastre avitice, feudale. După constituțiunea staturilor a urmat reprezentațiunea poporului, aristocrația a fost schimbată prin democrație.

Dar', on. casă, unde aflăm astăzi democrație în societatea noastră maghiară? Da, întreb: mai existau cândva atâtea exclusivități aristocratice în societatea maghiară, ca tocmai acum, în timpul nostru atât de doritor de orduri și titule?

Și totuși puterea în a doua jumătate a secolului XIX aparține numai principiului democratic. Pe ideile, principiile și mijloacele democrației se razimă astăzi toată civilizațiunea modernă. Aceasta ne mină pe terenul comerțului, al industriei și a lucrului de specialitate, dar' durere societatea noastră maghiară nu ne dă conștientul corespunzător de lucrători și colaboratori de specialitate. Și în aceasta zace motivul adevărat, pentru care spre marea daună a țării nu posedem o adevărată clasă mijlocie; deoarece

aceea pe care o ținem noi de clasă mijlocie, anume nobilimea de țeară proprietară, aceasta devine tot mai săracă, mai desolată, și astăzi ori mîne e întrecută pe toate terenele activității materiale și spirituale.

Dacă căutăm însă după cauzele acestui simptom trist, îndată am aflat și receta pentru aceasta: „Nemeșul se se facă neguțător, industriaș ori meseriaș“, — se spune din toate părțile și prin aceasta mulți cred a fi aflat mijlocul pentru apărare. Dar' tînerul nemeș nu voiesce să scie de aceasta, și, — fiind sincer, — are dreptate. Căci de ce oare se se facă comerciant sau industriaș? Lui i-se ofere acolo în comitat puțința de a fi deodată stăpîn pe un teritor de 50—60 mile quadrate și de a demanda la sute de mii de cetățeni, întocmai după-cum a făcut tatăl și poate deja și moșul lui! (Aprobări.)

El rămîne așadar' frumusețea acasă și practisează în comitat ca diletant jucăreia administrațiunii; în adunările comitatense se califică cu timpul ca orator politic și în sfîrșit avem înaintea noastră pe domnul din comitat în toată perfecțiunea puterii.

Și totuși ne mirăm, că în trupele ungare nu există aproape nici un ofițer maghiar, că în comerț și industrie clasa mijlocie maghiară abia e reprezentată și că cu privilegiul expoziției s'a arătat clar că de înapoiată e în Ungaria naționalitatea maghiară față cu Germanii, Slavii, Sîrbii, în privința industriei și fabricațiunii mai înalte.

Această stare e tristă, dar' nu e grea de explicat. Comitatul — așa numita vieată comitatensă, slăbiciunea pentru putere, o anumită greață pentru lucru și pofta de comoditate e ceea-ce o leagă pe nobilimea noastră cu puterea unui polip de glia îngreuiată cu datorii.

Și acum să privim și la reversul icoanei.

Fiii naționalităților nemaghiare, Germanii, Slavii, Sîrbii, Români, chiar și copiii Ovirelor, iau în mână lor aproape toți ramii lucrători ai isvorului de câștig pe toate terenele comerțului și industriei și precînd aceia își câștigă toate fructele de aur ale lucrului de specialitate și ale progresului modern, pe atunci elementului maghiar nu-i rămîne aproape decât miseria, pe care o aduce cu sine serviciul public anticuat.

Acum, domnii mei, acesta ar fi totuși un preț prea înalt pentru puțină supremație comitatensă și puțină mîngăiere și liniștire ne oferă pentru aceasta faptul constat, că în casa comitatensă politisează în continuu, frazele își serbează orgiile lor și aproape fiecare comitat are pe ai sei Mirabeau, Danton ori Palmerston.

Din aceste motive perhorez eu actualul comitat. Din aceste cauze doresc trecerea administrației în mîna statului cât se poate mai curînd așa după-cum s'a formulat ea în modul cel mai precis de amicul meu Desider Szilágyi.

Comitatul de acum e cauza principală și piața de confuziune a tuturor miseriilor noastre cu naționalitățile; comitatul de astăzi e casa de producțiune a tuturor înapoiatilor, la care laborează așanumita clasă mijlocie a noastră.

Și pentru aceea trebuie să-i punem capăt cât mai curînd acestei manevre în interesul țării și al maghiarimii.

Aceasta însă nu o putem ajunge nici cînd, dacă tindem neconștient a improspeta și susține în vegetare prin reparaturi și cărpituri acest organism învechit. Eu, din parte-mi, privesc acest anachronism ca absolut ireparabil și chiar dacă n'ar fi așa, nu mai avem timp pentru experimentări, căci primejdia ni e deja după cap.

Nu pot primi proiectul de lege. (Aprobări din stînga.)

Din Bucovina.

Suceava, 10 Martie 1886.

Partea sudică a Bucovinei, căreia i-a succedat se-și păstrează până acum în privința națională caracterul românesc, în privința confesională caracterul greco-oriental, se află acum în pericol, de a-și pierde atît naționalitatea, cît și religiei. De mult este cunoscut, că vecinii nostri din Galici și mai ales Polonii își țin de datoria cea mai sfîntă, de a poloniza și a catolici provincia noastră și trăind noi în nepăsare, aceasta le va și succeda, căci nepăsarea Românilui și speranța sa în Dumnezeu este atît de mare, încât el nu se ferece nici de un pericol și cunoscînd chiar pericolul, crede Românul de aici, că dacă 'și-a putut păstra naționalitatea prin mii de ani, aceasta îi va succeda fără de osteneală și în prezent. Noi bieții, dîcînd aceasta nu observăm sau nu voim să observăm, că jumătate din Bucovina locuită până acum de Români s'a desnaționalizat astfel, încât numai munții și păraele 'și-au păstrat numele lor românesc. Ca dovadă despre pericolul amenințator, servească următoarele:

Polonii din Suceava, poate 30 la număr, au petiționat la guvern, ca să se încuviințeze

atît în scoalele populare, cît și la gimnasiul gr-oriental de aici propunerea facultativă a limbii polone, luînd asupra-și propunerea acestei limbi cooperatorul rom-cat. de aici, fără de a cere oare-și-care remunerațiune pentru osteneala sa. Deși de toți, petenții n'au fost mai mulți decît vre-o 30, guvernul a încuviințat, ca să se propună limba polonă, însă numai în scoalele populare.

Guvernul, cu care trăim acum în amicie va fi creșut, că Polonii vor îngrijii numai la copii lor pentru prosperarea și dezvoltarea limbii polone și că nici n'ar cerca să pătrundă cu uneltirile lor rîutacioase în mîduva națiunii române. Cunoscînd însă Românii de aici, păștiți cum sînt, pericolul, au isbutit la consiliul scolar comunal într'acolo, că s'a decretat, ca toți elevii din scoalele populare, care ar voi să cerceteze oarele polone să aducă dela părinții lor adevărînte, că părinții consimtă cu aceea, ca copiii lor să învețe „limba polonă“ „la catechetul rom-cat.“ Astfel am creșut că sîntem scutiți de ori-ce neplăcere.

Cît de mare a fost surprinderea noastră cînd se împrăscia după o lună de zile vestea, că 21 de scolari din clasele gimnasiale românesce frecventează oarele polone, Români, cari nu încep nici o iotă slavă și despre cari nu ne puteam închipui, cum au venit ei în contact cu Poloni și catolici.

Concluzul consiliului scolar comunal, despre care am amintit, dl catechet nu l'a respectat, ci a primit în oarele sale toți copiii, cari veniau, chiar și ulțarnici, încît în oarele polone aflau loc de conveniri fel de fel de indiviți. Interdicînd convenirile aceste directorul scoalei populare, d-lui catechet nici de aceasta nu i-a păsă și vis-a-vis de scolarii sei s'a exprimat d-sa, că dacă ar merge el la căpitanul districtual, acesta i-ar opri domnului director de a-l molesta în oarele sale.

Cum i-a captivat domnul catechet pe ulțarnici, asta nu o scim, cum i-a captivat pe gimnasistii români, aceasta ne este cunoscut. D-sa a promis copiilor acestora, că ajungînd la gimnasiu, el le va da note excelente din limba polonă. Bieții copii cearcă, ce pot, spre a întrece pe conscolari și se decid deși cu multă sfileală a învăța leșesce. — Făcînd promisiunea, dl catechet oare n'a roșit?

Aceasta e faptă. Noi întrebăm: al cui organ este catechetul și ce scop au aceia, care l-au trimis încoace? Un catechet cu o leafă de 400 fl. și lipit pămîntului, n'ar avea atîta îndrăzneală, dacă n'ar fi el organul asociațiunilor mai puternice. Pe conta acestora a îndrăsnit d-sa de a propaga limba polonă chiar și cu minciuni, sciînd prea bine, că aceia, cari l-au trimis încoace, vor fi în stare să-l și apere. Sciînd d-sa prea bine, că nu e atît de ușor, de a captiva pe cei mai în vîrstă, a creșut că-i va succeda aceasta la copii, adecă de a-i poloniza. De i-ar fi succedat aceasta la 21 de tineri, ce ar fi urmat din aceasta? Urmarea ar fi fost, că Românii ar fi avut în viitor în sînul lor elemente distrugătoare și acestia ar fi fost cu atît mai periculoși, fiind ei în mijlocul națiunii și neputîndu-se feri națiunea de dinșii.

Acest plan rîutacios s'a împedecat, și pericolul amenințator s'a delăturat, baremi pentru moment. Spre a ne întări în contra năvălirilor acestora, care le simțim aici în țeara noastră și care le-a cunoscut și preavenerabilul consistor gr-orient., drept dovadă apologia, trebuie luate alte măsuri, pentru-ca dușmanul, ce lucră în ascuns și pe întunec și nu se sfiesce nici de minciuni, să nu ne afle nepreparați. Măsurile, care le-am recomanda noi ar fi, ca în orașele care sînt mai mult periclită, să se numească preoți bărbați energici și independenți, curagioși și fără sfileală, cari pentru drepturile naționale și religioase ar fi în stare de a aduce ori-ce jertfe, rămîndu-le conșciința de a se fi luptat pentru națiune și religione.

În Suceava se află trei scoale populare, una pentru băieți, una pentru fete și a treia mixtă. Scoalele aceste sînt frecventate de vre-o 200 de copii gr-or. români. Suma aceasta de copii, cari au să reprezente în viitor elementele cele mai bune ale națiunii noastre, crește fără de învățămînt religios și național. Căci ca catecheți funcționează parochii din oraș, dintre cari unii, avînd în oraș atâte funcțiuni bine plătite, se ocupă mai mult cu funcțiunile aceste, decît cu funcțiunea neplătită a răspîndirii învățăturilor religioase și morale.

De multorii oficiile în parochii nu le permite, ca să țină domnia lor oarele hotărîte și astfel puteam constata, că scolarii gr-or își vîd catechetul lor de 4 ori în an. Noi întrebăm, cum se vor desvolta copiii acestia, cari, avînd de regulă părinți sîrmani, rămîn fără de creștere morală și religioasă? Mai nainte intrînd în biserică tot puteai vedea tineri evlavioși în vîrstă

de 18—25 de ani, în timpul din urmă băieților în vârstă aceasta nici nu le pasă de biserică, și Duminicile și sărbătorile îi poți vedea grămadă pe ulițe cu fete, noaptea prin cîrșme. De ce a devenit situația în privința religiei atât de rea? Răspunsul este prea ușor. Copiii devin răi, pentru-că se neglijează creșterea lor morală în timpul acela, când ei sînt receptibili pentru ori-ce este bun și prin urmare și pentru religie și morală. Vorbind despre cei 200 de copii gr.-or. prin scoalele noastre populare, înțelegem, cum s'au putut lăsa copiii acestia fără de învățămînt religios, moral și național? Fiind acum constatat pericolul, în care se află tineretul nostru și prin urmare și națiunea întreagă, îi rugăm pe factorii competenți și mai ales pe Eminența Sa Domnul Metropolit Silvestru, de a se îngrijii și de biserică și națiunea noastră periclitată în părțile noastre și sîntem atât de liberi a propune măsura următoare: Învățămîntul religiei să se încredințeze în aceste trei scoale unui bărbat, care să nu se ocupe cu nimic alta, decât numai cu creșterea copiilor. Astfel parohii s'ar elibera de sub sarcina aceasta și ar lucra în sfera lor, precînd copiii s'ar desvolta astfel, încît ajungînd odată bărbați, ar fi întăriți în contra tuturor dușmanilor religiei și ai naționalității noastre și i'ar sprigini și pe preoții respectivi în lupta lor cea sfîntă.

Măsura aceasta propusă de noi n'ar face nici cheltuieli, căci cîți parochi avem noi, cari în speranța, că Dumnezeu se va îndura și de noi și ne-a scutit de ori-ce primejdie și fără de conlucrarea noastră, ar voi să scape de cooperatorii lor, cari religioși, tineri, culți și în putere, ar ajunge în scurt timp aceea, ce cerem noi dela dîșii.

În adaugere la cele dîse, ne-am mai adresa cu toată amicitia cîtră prea onoratul căpitan districtual al ținutului Sucevei și l'am interpela și ruga totodată, ori de n'ar fi domnia lui în pozițiunea cea plăcută, de a numi ca inspector pentru scoalele comunale un creștin? Noi credem, că ușor i'ar fi domniei sale, să afle bărbatul potrivit, căci inteligența creștină din Suceava este destul de mare. Noi avem vre-o 7 preoți, 19 profesori gimnaziali, mai mulți doctori în medicină, cari toți sînt creștini, și ar ave cultura aceea, care trebuie să o poseadă inspectorul scoalelor populare. Ear' dacă vrea domnul căpitan să aibă ca inspector numai decît un avocat, atunci avem noi și de acestia, cari sînt totodată și creștini.

Nu înțelegem, cari motive l-au putut îndemna pe domnul căpitan, a încrede acest post atât de însemnat unui avocat din Liov din Galiția, care nu e nici măcar creștin.

Cosminean.

Cronică.

Procesul „Tribunei“. Ieri ni s'a imanat actul de acuzațiune în procesul ce ni s'a intentat pentru articolul publicat în numărul 263 din anul trecut. Actul e semnat de prim-procurorul dela curtea din M.-Oșorheiu, ear' pertractarea finală a fost sorocită de președintele tribunalului din Cluj, ca președinte al curții cu jurați, pentru ziua de 31 Martie st. n. Care va să dîcă: abia patru-spredece zile ni s'au lăsat. Sînt foarte expeditivi judecătorii nostri. Am dori însă să-i putem încredința, că în cazul acesta le ședea mai bine, dacă erau mai domoli.

Tragerea la sorți a obligațiilor la arme născuți în 1866, care se țin de Sibiu, se va înțempla Sîmbătă la 10 oare în sala comitatului. Nimeni nu e obligat să se înfățișeze cu acest privilegiu.

Sciri personale. Contele Bethlen Gábor, cunoscutul comite-suprem din Sighișoara petrece de vre-o câteva zile în Sibiu. — Dl Stefan Albu cunoscutul candidat la protopopia tot din Sighișoara se află și d-lui de vre-o câteva zile în Sibiu.

Alegerea de preot din Pecica. Ni se scrie din Pecica: Astăzi în 14 Martie n., s'a făcut a treia încercare de alegere chiar cu asistența pretorului, însă nici aceasta nu a putut frînge voința poporului, care nu recede dela dreptul seu pentru o nouă publicare de concurs. Protopopul nu s'a oprit nici la această manifestățiune, ci de nou a anunțat — al patrulea — termin de alegere pe Duminecă. Și aceste toate se sîvîrșesc în numele Domnului.

Congresul bisericei sîrbesci. Dîrului „Presse“ i-se comunică din Neoplanta, că comisiunea de cincisprezece a congresului sîrbesc, care avea să resoalve o mulțime de proiecte, și-a amînat lucrările. Causa acestei amînări, după-cum s'a exprimat însuși presidentul comisiunii, e „timpul rău“ și „lipsa de material“. Precum se știe congresul bisericesc nu se poate întruni, pînă cînd comisiunea de cincisprezece nu-și va fi terminat lucrările sale. Aceiași foi i-se mai împărtășesc, că de comisar al congresului din Carlovitz se va numi comite-suprem Hertelendy.

Furor maghiarizandi. Cetim în „Aradi Közlöny“: „Nu e vorba de vre-o istorie grozavă, ci de acele strigări de „bravo“, care mereu s'au repetat ieri cu privilegiul concertului Heckmann și care dovedesc, că în publicul aradan mai există de aceea (întru adevăr, nu scim cum să-i caracterisăm), cărora li-e rușine de maghiarismul nostru și nu vor să strige „éljen“. Ori era să fie aceasta complesanță față cu artistii străini? Așa credem, că cu complesanța nu trebuie nici odată atât de departe mers, încât să alungăm de bună voie dela noi drepturile noastre de ospetari și să ne lipsim de folosința dulcei noastre limbi materne, mai ales cînd nu sîntem siliți să o facem. Dl Heckmann și colegii lui prea bine o știu, că „éljen“ nu e de loc o expresiune de ofensă, și dacă l'ar fi auzit, desigur s'ar fi depărtat dela noi în acea convingere, că au fost fericiti a-și prezenta arta înaintea unui public maghiar“. Ce să-i faci, dacă majoritatea publicului din întemplantare nu a fost maghiară. Asupra unui lucru ce nu există nici dl Heckmann nu s'ar fi putut covinge.

„Pesta nouă“ se mulțimesc de onoare, și nu voiesc să fie împreună cu capitala „Budapesta“. Reprezentanta Pestei nouă s'a exprimat în acest înțeles prin o hotărîre. Motivul principal al acestei hotărîri consistă într'aceea, că populațiunea Pestei nouă nu poate să suporte greutățile capitalei, deoarece ce ea nu solvesc dare de regalii, darea de venit face numai 11 procente, ear' în Budapesta 34 procente etc. etc., mai departe se spune ca motiv, că stările siguranței publice sînt în Pesta nouă mai bune, decît în Budapesta.

De ale timpului. Institutul meteorologic din Viena pune în perspectivă o întoarcere spre bine a timpului. Prognoza sună: În cele mai de aproape zile are să scadă gerul în ținuturile noastre.

Din Scărișoara ni se scrie: Oamenii nostri, oameni buni și mîloși cu poporul, vîdîndu-l, îngreunat și tras de toți după plac, nu mai vreau să-l mai năcăjească, silindu-l să-și trimită copiii la școală, destul e, ca să plătească plata învățătorului, ce lipsă e să mai trimită copiii la școală?

Pentru învățător încă nu e rea idea lor, deoarece ce și pe el mai mult îl preocupă interesele sale, decît învățarea și luminarea poporului. Scoalele în comunele din Scărișoara, mai mult numai vegetează, nici un interes pentru ele din partea cuiva. Cei-ce ar trebui să se intereseze și să îndemne poporul pentru școală, află de bine a nu-și mai face această osteneală. Nu numai nu-i îndeamnă, dar' chiar aceea, ce au fost făcut unii oameni, mai nainte pentru școală, au lăsat să se prăpădească. Era un timp, cînd și prin munții nostri, se aflau oameni nu cu atîta carte, dar' cu mai mare suflet, decît cum au acestia de acum; acestia se și apucaseră să facă școală: au adunat peatra de lipsă, au făcut var și cărămidă, nenorocirea însă a voit, ca pe acei oameni fără carte să-i peardă poporul, și în locul lor au venit oameni cu mai multă carte, dar' cu mai puțin interes pentru binele și prosperarea poporului. Materialul era adunat, și acum nu trebuia, decît să fie cineva, să îndemne, și școala, fără să știe cum, ar fi fost gata. Dar' ce să faci ei un lucru ca acesta?! S'au cugetat a fi mai de fală a tăce, decît a îndemna poporul, ca să-și facă școală. Acum unde e varul și cărămidă? l-au folosit aceia, cari ar fi trebuit să îndemne pe popor să-și facă școală. Acum dar' află de bine cu toții nici a mai cugeta de a face școală. X.

Generalul român Budișteanu, comandantul diviziunii din Tirgoviște, după-cum anunță diarele din România, se află bolnav. Generalul Budișteanu suferă de glonțul ce-l are între a 5-a și a 6-a coastă, încă de pe timpul reșelului.

Dl Dr. Drăgescu a fost numit profesor de obstetrică la facultatea de medicină din Bucuresci, catedră rămasă vacantă prin încetarea din viață a eminentului și regretatului Dr. Capșa.

Importul de cărnuri din România. „Monitorul oficial“ al României aduce la cunoștință exportatorilor români de cărnuri, că atît carnea sărată cît și cea conservată, în ori-ce alt mod, este primită în Austro-Ungaria. De asemenea, carnea expedită transito prin Austro-Ungaria este acceptată cu condițiune, ca ea să fie însoțită de un certificat, prin care să se constate, că țeara de destinațiune îi admite intrarea.

Descoperiri arheologice. Aproape de Lateran, unde era odată casa lui Marcu Aureliu s'a găsit o stradă antică cu numeroase coloane monumentale, acoperite trei părți cu inscripțiuni foarte prețioase. Toate sînt dedicate gardei de corp a împăratului, compusă din așa numiți „equites singulares“. Cele mai multe sînt din timpurile lui Traian, Adrian și Antonin. Se știe, că acestia, după-ce serviau 25 de ani cu onoare, li se dădea drumul, ca să se întoarcă acasă „missi honesta missione“, dîndu-li-se și o gratificațiune de 3000 de arginți. Înainte de retragerea lor dedicau un epigraf unei deități ca Epona, deitza cailor, sau genului imperatorului domnitor. Se observa, că deși veniți din țeri nordice, toți își romanisau numele și adoptănt la început pronumele imperatorului lor. Se vede, că mulți erau

din Germania. Pe aceste inscripțiuni este indicată și data intrării și a eșirii cu mare exactitate. — La aședarea unui canal s'a descoperit în Roma acum câteva zile un mormînt roman, după epitaf, este al lui Sergius Sulpicius Galba, un strămoș al imperatorului Galba. Acesta fusese numit la 151 înainte de Christos pretor în Ispania și s'a distins prin crușimea sa și prin opresiunea asupra Lusitanilor. Cicerone îi laudă talentul oratoric și îl numește primul orator al timpului seu. În Martie 1885 se găsisse mormîntul lui Piso, fiul adoptiv și succesorul presumptiv al lui Galba ucis de dînsul în for.

Invitare.

P. T. Domni membri ai sinodului protopresbiteral din tractul Sibiului sînt prin aceasta invitați a se întruni în ședința a doua ordinară, Marți în 11/23 Martie a. c. la 9 oare a. m. în biserică gr.-or. din Sibiu cetate.

Obiecte:

Rapoartele comisiunilor.

Sibiu, 3/15 Martie 1886.

Simeon Popescu,
protopresbiter.

Raportul

comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu.“

Onorată adunare generală!

În intervalul ultimelor 4 luni de zile dela adunarea generală din Octomvrie a. tr. încoace, comitetul are de a raporta despre balul, care, ca totdeauna dela înființarea reuniunii noastre, s'a ținut și în carnevalul anului present. Acest bal, care s'a ținut în 27 Februarie n. în sala dela „Împăratul Romanilor“, a fost și acum ca în trecut, unul din cele mai elegante și cercetate, ale sezonului. Resultatul material este foarte îmbucurător pentru reuniune. Venitul curat al balului este de 313 fl. 61 cr.

Cu plăcere aducem la cunoștința onoratei adunări generale, că între membrii ordinari ai reuniunii noastre, s'a inseris și d-șoara Sofia Bușian din Seliște cu taxa anuală de 3 fl.

Avem însă și regretabila datorință a anunța, că d-na Eufrosina Ioan, din cauza strămutării sale din Sibiu a eșit din comitet; aceasta la timpul seu va face onor. adunări generale propunerea, de a întregi locul vacant.

Numărul membrilor reuniunii, este: fundatori 1; ordinari cu taxa pe viață 24; ordinari cu taxa anuală 118; ajutători cu taxa pe viață 27; ajutători cu taxa anuală 51. Avera reuniunii se urcă la suma de 8.797 fl. 77 cr. În sfîrșit ne permitem a face următoarele propuneri:

I. A da comitetului absolutor pentru rațiociniile anului 1885, și

II. A întregi locul vacant în comitet.

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române“ din Sibiu, ținută la 12 Martie n. 1886

Maria Cosma,
presidentă.

Anastasia Toma,
secretară.

Mulțumită publică.

(Urmare și fine.)

În comuna Tulgeș: Dr. Lazar Iános, sub-prefect 2 fl.; Musulin János 2 fl.; Műlfoi Sándor, medic 2 fl.; Miklos Antal 2 fl.; dl Török Antal 5 fl.; Voicsuk Iozsef 1 fl.; Peci Izbela 1 fl.; Mátyás testvérek 2 fl.; David Svarcz 50 cr.; Moise Nuta 30 cr.; Engel Iozsef 2 fl.; Kabdebo Vidor 1 fl.; NN. 50 cr.; Nisel Hersko 40 cr.; Ana Rudolf 1 fl.; Márkovics Iozsef 1 fl.; Roth Albert 1 fl.; Bojum Lenczel 40 cr.; Avram Hoim 40 cr.; Miklos Ferencz 2 fl.; Varteresz Bogdán 1 fl.; Csato Istvan 1 fl.; Balog Lajos, paroch rom.-cat. 1 fl.; Kovács Gábor 1 fl.; Fröhlich E. 1 fl.; Lazar Verona 2 fl.; Iekelné 1 fl.; Bokor B. 50 cr.; Csendőrk 60 cr.; Tricsko Iozsef 1 fl.; Bassai Iános 40 cr.; Korpos Adamné 2 fl.; Sipos János 1 fl.; Pirczok fővigyázó 1 fl.; Popp 1 fl.; Fülöp 20 cr.; Kun Iles, med. vet. 1 fl.; Mateiu Vasile 2 fl.; Petru Dobrian, primar 2 fl.; Avram Pascu 2 fl.; Dumitru Moldovan 1 fl.; Gavril Olariu 1 fl.; Lupu Crositu 1 fl.; Ilie Olariu 2 fl.; George G. Crusitu 1 fl.; Nicolae Dandu 1 fl.; Dumitru Olar 1 fl.; Nicolae Táslovan 1 fl.; Ilie Giangolou 2 fl.; Simeon Borson 1 fl.; Petru Grama 1 fl.; Nicolae Táslovan 1 fl.; Chirilă Urzică 1 fl.; Nicolae Zvancea 50 cr.; Ioan Filimon 1 fl.; Nicolae Bota 1 fl.; Ana Bota 50 cr.; Ilie Bota 1 fl.

Din comuna Corbu: Preotul Ioan Dobrean 1 fl. 10 cr.; Dănilă Roman 1 fl.; Grigoriu Triș, învățător 1 fl.; Stefan Cojocar, primar 1 fl.; Ana Ciobotar 60 cr.; Dumitru Câmpian 20 cr. În naturale 8 măsuri grâu și 9 ștergare.

La balul arangiat în Tulgeș tot în favorul sau amintit cu suprasolvire au contribuit: Ilustritatea Sa sub-comite dl Becze Antal dimpreună cu comisiunea asentatoare 2 fl. 80 cr.; Dr. Lazar János, sub-prefect 1 fl.; dl Lazar Iákob 2 fl.; Merza Gergely 20 cr.; Biro Károly 80 cr.; Balog Lajos, paroch rom.-cat. 40 cr.; Popp 40 cr.; Bassai Iános 20 cr.; Fricsko szemléző 80 cr.; Gavril Ciobotar 1 fl. 60 cr.; Miklos Lukács 40 cr.; Csörgő, not. cerc. 40 cr.; Orosz 20 cr.; Korpos Adam 1 fl.; Mihael Dobrean 40 cr.; Ursui Feri 60 cr.; Szalmás Péter 80 cr.; Kovács Gábor 80 cr.; Musulin János 40 cr.; Mátyás Albert 40 cr.; Engel Iozsef 40 cr.; Gencsi János 20 cr.; Csato Ferencz 1 fl.; Augustin Dobrean 1 fl. 80 cr.; Szabo János 40 cr.; Dumitru Bota 40 cr.; Stefan Cojocar 80 cr.; Csato István, vameș 1 fl.; Da-

bringer Iozsef 1 fl.; Ioan Dobrian 60 cr.; Constantin Stan 40 cr.; Elena Niculescu 40 cr.; Alexandru Precup 1 fl.; Iuliu Urzică 50 cr.; Aurel Urzică, paroch 1 fl.; Ioan Urzicean, not. cerc. 1 fl.; NN. 50 cr.

Din Reghinul-săsesc: d-na Ecaterina G. Marinovics 2 fl.; d-na Agapia Crișan 1 fl.; Andrei Popp 1 fl.; Iustin Crișan 1 fl.; George Stiop 2 fl.; Mihai Orbonaș 2 fl.; Patriciu Barb, adv. 3 fl.; Ioan Lodoși 2 fl.; Grigore Nuțan 1 fl.; George Popescu 1 fl.; Irimie Cristea 1 fl.; Simeon Sbarcea 1 fl.; Paraschiva Popescu 1 fl.; Ioan Popescu 1 fl.; Aurelia Popescu 1 fl.; Ana Baiosiu 1 fl.

Din comuna Bilbor: Gál Alajos, notar 2 fl.; Csibi Lajos 60 cr.; Hurdacuci, învățător 1 fl.; Csato Gábor 1 fl.; Petru Avram 40 cr.; Gendarmeria 2 fl.; Teodor Chifu 40 cr.; Smilovics Ichik 50 cr.; Iacob Stan 20 cr.; Grigore Stan 1 fl.; Gavril Harlov 1 fl.; Petru Runcan 10 cr.; Ana Sandu 10 cr.; Stefan Urzică 10 cr. În naturale 16 ștergare, 1 1/2 măsură de grâu.

Primească doamnele și domni donatori din partea parohienilor gr.-catolici din Tulgeș cordiala noastră mulțumire.

Tulgeș, în 10 Martie 1886.

În numele comitetului bisericesc:

Ioan Dobrean,
preot gr.-cat. în Corbu, și membru
fundator al bisericii în Tulgeș.

Varietăți.

(Întrebuintarea fotografiei pentru descoperirea unei nebuloase și a numeroaselor stele.) Grație cercetărilor neobosite și lucrărilor foarte însemnate ale dlor Henry frați, făcute la observatorul din Paris, astăzi se poate aplica cu succes metoda fotografică la studiul fenomenelor ceresci. D-nii Henry au făcut mai multe clișuri de pe fotografiile lor, în cari se află reproduce stele până la a 6-a mărime. Aceste clișuri, observate cu un simplu microscop, care are un șurup micrometric, înlesnesc deaproape studiul astronomiei. D-nii Henry au operat la Paris, și este lesne de înțeles, că dacă ar fi fotografiat cerul într-o stațiune mai favorizată, ar fi descoperit astre nouă. Multe corpuri necunoscute încă au un mers simțitor în timp de o oară sau două, cum de exemplu micile planete, cometele, și chiar câțiva sateliți încă problematici; experiențele ce s'ar face prin întrebuintarea metodei fotografice, ar arăta pozițiunile lor și calea ce urmează în mijlocul stelelor fixe. În urma acestor rezultate atât de însemnate, directorul observatorului din Paris, crede că a venit momentul de a întreprinde cu noua metodă, să se facă o chartă completă a cerului, pentru a lăsa astronomilor secolilor viitoare starea cerului la finele secolului XIX. Această lucrare împărțită într'un mod metodic asupra globului înire opt sau zece observatoare, ar face să se poată fixa pozițiunea actuală a douăzeci sau treizeci milioane de stele. De sigur, că această propunere are să fie primită de diversele guverne. Deja dl Struve dela observatorul din Pulkowa, după-ce a recunoscut valoarea fotografiilor dlor Henry, aprobă proiectul și adaugă: „aceasta ar fi o operă strălucită și dintre cele mai folositoare pentru numeroasele studii astronomice“.

(Noua erupțiune a Vesuvului.) La 4 Februarie trecut s'a făcut o nouă erupțiune a Vesuvului. Cu câteva zile mai nainte s'a auzit sgomot subteran venind din partea vechiului crater, care a deșteptat atențiunea locuitorilor de primpregiuri, aruncînd spaima și zăpăceala la o depărtare de mai mulți kilometri. Puțin câte puțin acest sgomot a început să devină și mai mare și mai amenințător, și în ziua de 4 Februarie un tunet lung și surd a anunțat erupțiunea. Deschișătura, care a fost formată la 2 Mai 1885 în partea superioară a conului cel mare a scos într'una lavă până la 25 Decemvrie. Dela 2 până la 5 Ianuarie trecut a mai eșit încă puțină lavă, încetînd apoi cu totul și neapărînd decît cu noua erupțiune, dela 4 Februarie. În lunile din urmă conul de erupțiune s'a mărit dia ce în ce mai mult. În ziua erupțiunii, la oarele 8 seara, lava a început să curgă din partea de jos a vechiului crater din 1881—1882, și a ajuns îndată la piciorul conului. Această erupțiune probabil că a fost produsă de aceleși împregiurări, cari au dat nascerere erupțiunii dela 9 Ianuarie 1884. Era o privesc dintr-una cele mai plăcute — dice un martor ocular — de a vedea cum curge lava, din care, din cînd în cînd, eșiau nisce bășici de aburi, cari se spîrgeau în aer. Lava curgea prin două tunele și avea un metru în lățime și adîncime; ear' coaja ce se forma, conținea foarte multă aramă. În timp de două zile dela începerea erupțiunii, cele două scurgeri au dat împreună peste 27.000 metri cubici de lavă.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Viena, 17 Martie n. Foia oficială publică dispensarea ministrului de comerț baron de Pino și numirea șefului de secțiune Pusswald de conducător al resor-tului de comerț.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Un diamant monstru. — Se lucrează în acest moment în Anglia cel mai mare diamant, ce s'a putut afla până aci în sudul Africeii. În starea brută el cântărește 457 carate. Nu se știe cât îi va lua din greutatea sa operațiunea la care este supus și care are de scop de a-l da cea mai mare strălucire posibilă; după toate probabilitățile însă el va cântări încă cu 94 carate mai mult decât vestitul *Koh-i-Noor*, pe care Regina Angliei îl poartă câte-odată în broșă și care a fost evaluat la 140.000 livre sterline (3.500.000 lei).

Diamantul Orloff, care împodobește sceptrul împăratului Rusiei și cântărește mai puțin decât noul diamant, a fost plătit de Caterina II, în 1775, cu 2.250.000 lei.

Expozițiuni ambulante în Rusia. — „Novoje Vremja” din Petersburg scrie:

Academia imperială de bele-arte, considerând ca una din misiunile sale dezvoltarea gustului artistic al societății ruse, și socotind că, pentru a ajunge la aceasta, trebuie să propage în orașele din provincii arta națională modernă vechiă, a recunoscut, că unul din cele mai bune mijloace de a atinge acest scop, consistă în organizarea unor expozițiuni ambulante. Ea a decis prin urmare să întreprindă organizarea unor expozițiuni de felul acesta în toată Rusia și hotărârea sa a și primit aprobarea suverană. Prima expoziție ambulantă a Academiei va fi organizată în cursul acestui an.

Economic.

Crescerea Găinilor.

Societatea regală a Engliterei a recunoscut rolul considerabil ce trebuie să aibă crescerea păsărilor în economia casnică, prezentând o listă expozițiunii din Preston. Multi proprietari englezi au încă deprinderea de a urî crescerea găinilor. Dar această idee a venit unuia dintre ei, care dându-și seamă de statistica crescândă a păsărilor, a prezentat într'un interesant memoriu un tablou, care reprezintă importanțele de ouă și de găini ce s'au făcut în Englitara dela 1859.

Din acest tablou se constată, că în anul 1859 s'au importat ouă de 336.662 livre și păsări de 61.606 livre. Dăla această dată prețul importanței a mers crescând în fiecare an, până la 1866 când importanțele ouălor a atins

cifra de 1.105.653 livre, ear' aceea a păsărilor — 174.971 livre; în anul 1873 cifra importanței ouălor s'a urcat la 2.359.022 livre și aceea a păsărilor la 257.389. Treptat-treptat cifrele au mers de aci crescând până în anul 1884, când importanțele ouălor e aproape de 3 milioane (2.908.927) livre, ear' aceea a importanței păsărilor a atins cifra de 669.604 livre.

Această cifră, ăce el, trebuie să excite emulațiunea producătorilor englezi și pentru a dovedi aceasta, cifrează ca exemplu succesele obținute de o încântătoare fată a unui ardeșag din vecinătatea sa. (Va urma.)

Piața din Sibiu, 16 Martie. Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.20 până fl. 6.—, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.—, până fl. 4.80 secara 66 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orz 58 până 64 chilo fl. 3.20 până fl. 4.—, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.95 până fl. 2.25, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 3.30 până fl. 3.70, mēlăiul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 1.60; mazerea chilo 20 cr.; lintea 20 cr.; mēlăiul 10 cr. lumini de sēu chilo 54 cr.; săpunul 27 cr.; sēu brut 26 cr. sēu de vită fl. —.80; unsoare de porc 64 cr.; carnea de vită 28 cr.

Piața din Sighișoara, 15 Martie. Grâu curat hectolitru fl. 5.— până fl. 5.80; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 4.—; secara fl. 3.— până fl. 3.30; ovėsul fl. 1.70 până fl. 2.—; cucuruzul fl. 3.30; fasolea fl. 3.30; crumpenele fl. 1.60; mazerea chilo 20 cr.; lintea 20 cr.; mēlăiul 10 cr. lumini de sēu chilo 54 cr.; săpunul 27 cr.; sēu brut 26 cr. sēu de vită fl. —.80; unsoare de porc 64 cr.; carnea de vită 28 cr.

Tērgul de rīmători în Steinbruch. În 15 Martie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 41.1/2 cr. până 42.— cr. unguresci grei, tineri 44.— cr. până 45.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 43.— cr. până 44.— cr., marfă țerānescă, grea 41.— cr. până 42.— cr., de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., ușoară 40.— cr. până 41.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito sērbesci grei 39.— cr. până 40.— cr., transito de mijloc 39.— cr. până 40.— cr., transito ușori 38.— cr. până 39.— cr., îngrășăți cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpenți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 17 Martie st. n.
Sibiu: 73 40 22 5 1.

Bursa de Budapesta

din 16 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	104.30
" " hārtie " 5%	95.70
Împrumutul căilor ferate ung.	153.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	101.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri ale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " bānățene-timișene	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	121.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.75
Renta de hārtie austriacă	86.10
" " argint austriacă	86.20
" " aur austriacă	114.50
Losuri austr. din 1860	140.25
Acțiunile băncei austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	303.30
" " " austr.	303.30
Argintul	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.—
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.97
Mārci 100 imp. germane	61.50
Londra 10 Livres sterline	124.60

Bursa de Viena

din 16 Martie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	104.15
" " hārtie " 5%	95.60
Împrumutul căilor ferate ung.	153.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	101.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.25
Bonuri rurale ung.	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " bānățene-timișene	104.75
" " cu cl. de sortare	104.75
" " transilvane	104.75
" " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dițina ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	121.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hārtie austriacă	85.90
" " argint austriacă	86.05
Rentă de aur austriacă	114.45
Losuri austr. din 1860	140.20
Acțiunile băncei austro-ungare	878.—
" " de credit ung.	307.90
" " " austr.	302.40
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.92
Napoleon-d'ori	9.99 1/2
Mārci 100 imp. germane	61.52
Londra 10 Livres sterline	125.70

Cursul pieței din Sibiu.

din 17 Martie st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.60	vēnd.	8.66
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.23	"	1.24

Bursa de București.

Cota oficială dela 15 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	96.1/2	vēnd.	96.—
" Rur. conv. (6%)	"	86.—	"	86.1/2
Acț. de asig. Dacia-Rom.	"	266.—	"	267.1/2
Banca națională a Romāniei	"	1085.—	"	1183.—
Împr. oraș. București	"	30.—	"	32.—
Acț. de asig. Naționala	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	"	82.1/2	"	82.1/4
Schimb 4 luni	"	—	"	84.—
Societ. const.	"	187.1/2	"	230.1/2
Aur	"	15.1/4	"	16.1/2

Sz. 4880—1885.

[258] 1—1

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A n-nyedi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság részéről közzé tētetik, hogy Muresán Nikulae végrehajtató 120 frt tőke, ennek 1883. évi, augusztus 11-ikétől járó 6% kamata, 36 frt 30 kr. költségek követelésének kielégítése végett végrehajtást szenvedő Stéf Vasiliának az ohábai 152. sz. tkjvben A+1—7; 10—14; 16; 18—22; 26; 29 és 30. r. sz. fekvőségei 1461 frt megállapított kikiáltási árban Ohába község előljárósági helyiségében 1886. évi, márczius hó 26-ikán d. e. 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladhatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 2 részletben, az első 30, a másodikat 60 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Külömben az árverezés megállapított feltételei alólikt tkvi. hatóságnál a hivatalos órák alatt, és Ohába község előljáróságánál megtekinthetők.

A kir. jbiróság mint tkvi. hatóságtól N-E nyeden, 1885. évi, november hó 21-ikén.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu						
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de porțano		Tren de porțano	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de porțano	Tren omnibus		Tren de porțano	Tren omnibus	Tren de porțano	Tren omnibus		Tren de porțano	Tren omnibus		Tren de porțano	Tren omnibus		
Viena			7.15	3.15	București			7.45		Viena				Teiuș			11.09	3.56	5.20	Copșa mică			1.24			
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia			11.56	4.27	5.57	Șeica mare			1.11			
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos			12.20	4.53		Loanneș			2.32			
P. Ladány	2.20	5.28		11.40	Brașov			2.27		Arad	3.37	5.55		Șibot			12.25	5.19		Ocna			2.01			
Oradea-mare	{	4.39	6.41	9.37	1.28		6.22	2.55		Glogovaț	4.00	6.05		Orăștia			1.19	5.41		Sibiu—Copșa mică			2.44			
			6.46	9.45	1.52	Feldioara	7.01	3.38		Simeria (Piski)			1.48	6.08												
				9.59	2.—	Apatia	7.33	4.17		Deva			2.35	6.39												
Várad-Velencze			10.28	2.11	Ágostonfalva	8.01	4.47		Pauliș	4.51	7.—		Branictea			3.04	7.04		Sibiu			10.25				
Fugyi-Vásárhely			10.28	3.18	Homorod	8.45	5.42		Radna-Lipova	5.10	7.23		Ilia			3.36	7.29		Ocna			10.46				
Mező-Telegd		7.14	11.36	2.34	Hașfalău	10.10	7.37		Conop	5.38	7.51		Gurasada			3.50	7.41		Loanneș			11.09				
Rév		7.42	12.10	3.18	Sighișoara	10.39	8.21		Bérvava	5.57	8.10		Zam			4.25	8.12		Șeica mare			11.32				
Bratca			12.46	3.41	Elisabetopol	11.19	9.05		Soborșin		6.42	8.58		Soborșin			5.09	8.49		Copșa mică			11.52			
Bucia				1.48	Mediaș	11.54	9.43		Zam		7.14	9.28		Bérvava			5.56	9.29								
Ciucia		8.31	3.09	4.26	Copșa mică	12.12	10.02		Gurasada		7.43	9.56		Conop			6.18	9.49		Cucerdea—Oșorheiu—Reghinul-săs.						
Huiedin		9.01	3.42	5.08		12.37	6.—		Ilia		8.01	10.17		Radna-Lipova			6.57	10.23	6.14		Cucerdea			10.00	3.50	
Stana			4.12	5.27		12.56	6.20		Branictea		8.21	10.38		Pauliș			7.12	10.37	6.30		Cheța			10.31	4.21	
Aghiriș			4.30	5.50	Micăsasa	12.56	6.20		Deva		8.47	11.05		Györök			7.27	10.52	6.47	Ludoș			11.03	4.43		
Ghirbău			4.48	6.02	Blaj	1.30	6.59		Simeria (Piski)		9.40	11.55		Glogovaț			7.56	11.18	7.17	M. Bogat			11.03	4.43		
Nedeșdu			5.17	6.24	Crăciunel	1.45	7.15		Orăștia		10.10	12.24		Arad	{	8.10	11.32	7.32	Cipeu-Iernut			11.44	5.31			
Cluj	{	12.05	10.01	6.43	Teiuș	2.34	7.43		Șibot		10.34	12.53				Szolnok			9.—	12.27		Kerelő-Sz.-Pál			12.00	5.46
				7.03	Aiud	2.55	8.—		Vințul de jos		11.04	1.22				Budapesta			2.39	5.10		Nireșteu			12.26	6.10
				7.26	Vințul de sus	3.17	8.29		Alba-Iulia		11.31	1.40		Viena			6.50	8.16		Oșorheiu			1.16	7.43		
Apahida			8.54	Uioara	3.24	8.55		Cucerdea		7.33	12.05	2.24							Reghinul-săs.			3.08	9.35			
Ghirbău			9.43	Aghiriș	4.11	9.32		Ghirbău						Simeria (Piski)—Petroșeni			Petroșeni—Simeria (Piski)			Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea						
Uioara			9.51	Apahida	5.36	10.32		Apahida						Simeria	11.50	2.33	Petroșeni	6.49	9.33		Reghinul-săs.			4.22	4.00	
Vințul de sus			9.58	Cluj	5.56	12.32		Cluj						Streiu	12.27	3.23	Banița	7.27	10.14					6.14	5.52	
Aiud			10.24	Nedeșdu	6.16	6.08	12.59	Nedeșdu	6.37					Hățeg	1.19	3.49	Crivadia	8.06	10.54	Oșorheiu			6.34	12.25		
Teiuș			10.59	Ghirbău	6.37			Ghirbău	6.53					Pui	2.10	4.40	Pui	8.50	11.37	Nireșteu			6.55	12.55		
Crăciunel			11.28	Aghiriș	7.08			Aghiriș	7.34					Crivadia	2.57	5.28	Hățeg	9.13	12.17	Kerelő-Sz.-Pál			7.16	1.24		
Blaj			11.44	Stana	7.55	7.14		Stana	7.55	7.14				Banița	3.35	6.07	Streiu	10.16	12.58	Cipeu-Iernut			7.37	1.54		
Micăsasa			12.18	Huiedin	8.37	7.43		Huiedin	8.53	7.43				Petroșeni	4.04	6.39	Simeria	10.53	1.35	M. Bogat			8.07	2.31		
Copșa mică				Ciucia	8.37	7.43		Ciucia	8.53	7.43										Ludoș			8.21	2.46		
Mediaș			6.01	1.01	Bucia			Bucia	8.53											Cheța			8.38	3.06		
Elisabetopol			6.40	1.22	Bratca			Bratca	9.12											Cucerdea			9.07	3.40		
Sighisoara			7.35	1.56	Rév			Rév	9.31	8.22																
Hașfalău			8.01	2.44	Mező-Telegd			Mező-Telegd	10.06	8.48																
Homorod			10.05	3.02	Fugyi Vásárhely			Fugyi Vásárhely	10.25																	
Ágostonfalva			11.02	4.41	Várad-Velencze			Várad-Velencze	10.35																	
Apatia			11.37	5.30	Oradea-mare	{	10.41	9.13		10.51	9.18	10.37														
Szolnok			12.32	6.03			10.51	9.18	10.37		10.51	9.18	10.37													
Feldioara				6.35			12.50	10.38	1.45	5.35	12.50	10.38	1.45	5.35												
Brașov			1.09	6.35	Szolnok			3.06	12.14	5.34	8.22															
Timiș			1.50	7.14	Budapesta			6.00	2.10	10.05	10.30															
Predeal			2.48		Viena			3.—	8.—	6.05																
București			3.23																							
			4.56																							
			9.40																							

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.